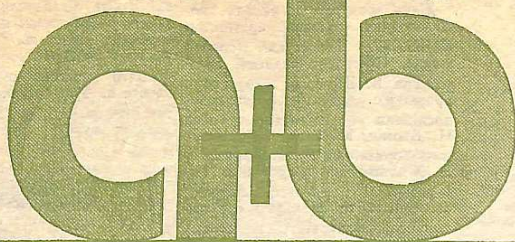

Виходить
з 1962 р.

№ 19—20
(1099—1100)

ГРУДЕНЬ 1993 р.

ЗУСТРІЧ З М. ГОРИНЕМ

Напередодні Нового року відбулася зустріч викладачів, студентів, співробітників нашого університету з народним депутатом України, головою УРП Михайлом Горинем. Темою розмови була сучасна політична ситуація в Україні, яка, звичайно, викликала дуже гострі запитання до депутата. Сюди увійшли і вкрай поганий економічний стан в державі, розлад між політичними партіями, рухами, другорядне ставлення до особистості, соціальних проблем.

Михайло Горинь охарактеризував ситуацію в політиці, зазначивши багато складнощів, зокрема в питаннях, пов'язаних із Чорноморським флотом, проаналізував результати виборів в Росії, відзначивши, що демократичним силам України треба створити міцний передвиборний блок.

В умовах, коли демократичні партії підходять до виборів без глибокого теоретичного обґрунтування програми побудови держави та трансформування економіки, можливе створення нових державних структур, які також діятимуть хаотично, як і нинішні. Доповідач зазначив, що УРП веде розробку концепцій перебудови економіки, які викладені в програмі партії.

Михайло Горинь назвав зустріч з виборцями своїми університетами, на яких часто відповідає на гострі запитання.

І. ГЕРАЩЕНКОВА.

З НОВИМ РОКОМ!

Что нас ждет?
Какие торжества?
(В эти дни забудем
о тревогах)
Носим в сердце лучшие
слова,
Думы о непроторенных
дорогах.

И вперед зовущие мечты,
И друг к другу теплое
участие,
Пожелаем людям
доброты
И большого, стоящего
счастья!

А когда метелью
и порошей
О себе заявят Новый
год,
Пожелаем им всего
хорошего,
Светлых дел
и радостных забот!

ВЕЧІР ДЛЯ ПЕРШОКУРСНИКІВ

Першокурсник — завжди першокурсник. Все починає він вперше: і навчання в вузі, і підготовку вечорів-конкурсів.

Цього разу студенти I курсу санітарно-технічного факультету вирішили підготувати для своїх однолітків вечір-концерт. Організатором заходу був клуб нашого університету. Студенти мали цікаві ідеї для створення програми конкурсу і багато з них втілили в життя.

Разом із першокурсниками сценарій конкурсу-концерту готував доцент кафедри гідравліки і водовідведення В. Ф. Малько. Ведучим програми був викладач кафедри автоматизованих систем обробки інформації і управління В. О. Піщейко.

Капітаном команди став студент ТВ-31 Сашко Постоюк. Хотілося б відзначити і

учасників конкурсу-концерту. Це студенти БК-12 Д. Міщенко, ВК-13 Я. Броварець, Н. Слінько, Т. Пінчук, О. Полова, В. Пархоменко, М. Железняк, ВК-14 М. Куліщенко, М. Бурлака, І. Козловський.

Хотілося б відзначити, що наші учасники-першокурсники дуже старалися, особливо сподобалися глядачам їх привітання, домашнє завдання, було дуже смішно. Хоча це особливо відчувалося, що це вперше, ще не вміють вони поводитися на сцені, бути сміливішими перед глядачами. Але як добре, що серед теперішньої нашої тиші в вузі, вони вперше почали такий конкурс-концерт.

А. ЦЕПУРИТ,
директор клубу.

Відкритий лист

Після проведення конгресу профспілок та обрання головою незалежних профспілок України пана А. М. Стояна було зроблено кілька позитивних кроків по угодованню дій щодо соціального захисту населення. Серед них слід відзначити тарифну угоду, яка видавалась як панацея від усіх бід. На ділі ця угода стала листком, що прикриває бездіяльність керівництва профспілок у виконанні свого основного обов'язку по соціальному захисту трудящих.

Черговим підвищенням цін у вересні 1993 р. та повторним їх підвищенням у жовтні Кабінет Міністрів України поставив ще у скрутніше становище народ України. Діє різке розшарування людей на бідних і багатих. В категорію бідних потрапили і працівники вищої школи. Вища школа знаходиться в тяжкому стані: через фактичну відсутність фінансування її стає неможливим поліпшувати матеріально-технічну базу вузів, яка знаходиться на низькому рівні. Це призводить до зниження рівня підготовки спеціалістів народного господарства України, затримує проведення та впровадження наукових досліджень. Низький рівень заробітної плати сприяє різкому відтоку науково-педагогічних кадрів з вузів.

В ситуації, коли в державі неодноразово протягом року переглядаються мінімальні розміри заробітної плати, яка не відповідає реальному прожитковому рівню,

Голові Центрального
Комітету профспілок
освіти і науки України
Л. С. САЧКОВУ

призводить до планомірного зниження життєвого рівня трудящих. Крім цього, слід нагадати: у більшості працівників освіти є сім'ї, а дітям потрібні не лише хліб та вода, їм потрібні молочні продукти та вітаміни, якими батьки не можуть їх забезпечити. Мова йде про майбутнє країни.

Всі ці дії Кабінету Міністрів України викликають обурення в профспілковій організації університету. Крім цього, встановлюється тенденція затримання в фінансуванні вузів. Ці затримки, за висловом Міністерства освіти, були викликані несвоєчасними діями Міністерства фінансів України.

Неузгодження дій державних структур уряду по своєчасному фінансуванню вищої школи не додає стабільності в колективах вузів.

Послання керівництва профспілок, що уряд не виконує генеральну тарифну угоду ставить питання: «Що то за угода, яка не виконується?». І, мабуть, вона підписувалась, щоб відвернути увагу трудящих, зробити вигляд, що йде боротьба за соціальний захист трудящих.

У арсеналі профспілок є багато дій, які можуть примусити уряд виконувати прийняті на себе зобов'язання. За цих умов ЦК і Міськком профспілки галузі по-

винні більш активно працювати в цих напрямках. Останні спроби профспілок України організувати акції протесту на державному рівні ні до чого не привели. Тому профспілковий актив нашого університету вважає за доцільне знову почати активні дії по соціальному захисту працівників нашої галузі.

На нашу думку слід терміново провести нараду профспілкового активу працівників освіти (можливо разом з працівниками охорони здоров'я та культури) на рівні країни, виробити шляхи (методи) дій, розпочати підготовку до загального страйку, який провести у разі відсутності позитивних змін у соціальному становищі трудящих.

До переліку першочергових вимог слід включити такі питання:

1. Встановлення мінімальної заробітної плати, яка б забезпечувала нормальні фізіологічні потреби з врахуванням того, що у кожного працівника є діти.

2. Відновлення дії закону про індексацию заробітної плати.

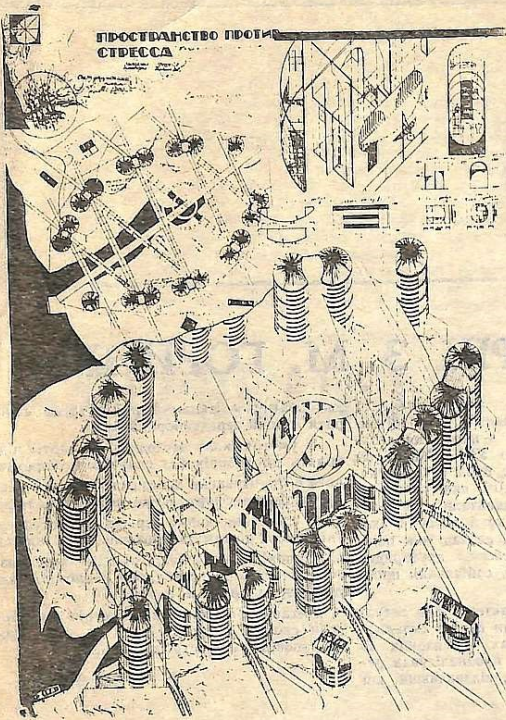
3. ЦК профспілки повинен вимагати від міністерства своєчасного фінансування утворених складів, в разі затримання своєчасної виплати заробітної плати, повинна сплачуватись компенсація.

Звернення прийняте на розширеному засіданні профспілкового активу КДТУБА.

ПРОФСПІЛКОВИЙ КОМІТЕТ
КДТУБА.

Л. С. САЧКОВУ,
Голові Центрального
Комітету профспілок
освіти і науки України.

У КОЛИШНЬОМУ Радянському Союзі один раз на рік відбувався конкурс-огляд дипломних проєктів, в якому брали участь викладачі архітектурних факультетів та студентські проєкти. Участь студентів у конкурсі вважалася необов'язковою. На архітектурному факультеті нашого університету вирішили порушити цю традиційну форму проведення таких конкурсів і запросити не лише викладачів, але й студентів. Ця нова і нетрадиційна форма спілкування викладачів і студентів з різноманітних архітектурних шкіл країни СНД показала свою доцільність у пошуку нових форм організації урбового процесу, продемонструвала цікаві результати впровадження нової тематики в освітній процес підготовки нового покоління архітекторів, відтворила задум організаторів конкурсу (архітектурний факультет КДТУБА та Печерська державна адміністрація) зробити його результати корисними як для учасників, так і для рідного міста.

Оргкомітет конкурсу, до складу якого входили керівництво і викладачі архітектурного факультету, а також представники Печерської держадміністрації, вирішив провести його у 2 тури. В першому турі взяли участь проєкти, які відтворювали та розкривали зміст головної теми конкурсу «Архітектура і екологія» (скорочено АРЕКА): «Простір проти стресу». Ці проєкти, які виконали учасники на своїх архітектурних факультетах протягом весняного семестру, були експоновані у вестибюлі нашого архітектурного факультету.

На другому етапі учасникам першого туру було запропоновано протягом 2,5 днів виконати форпроєкт на тему: «Архітектурний пейзаж в міському інтер'єрі: «Вулиця Костьольна в Києві — свята та будні». Програма 2-го туру після обговорення на факультеті і в Печерській держадміністрації була розроблена викладачами кафедри архітектурного проєктування та дизайну виробничого середовища. До речі, викладачі і студенти цієї ж кафедри розробили проєкт експозиції та фірмовий стиль (емблему, значки, буклети і ін.) конкурсу.

У 2-го туру студенти по...

сформовані з 3–5 учасників конкурсу.

Жюрі конкурсу, до складу якого входили головний архітектор Києва Ю. Піковський (голова жюрі), Президент академії архітектури В. Штолько, директори провідних проєктних і науково-дослідних інститутів Києва Н. Дьомін, Ю. Білоконов, начальник Управління Головної проєкту В. Желтовський, представник Печерської держадміністрації Л. Білида та викладачі архітектурного факультету, на своєму засіданні вирішили відзначити 10 дипломами учасників 1 туру і 6 преміями проєкти 2 туру.

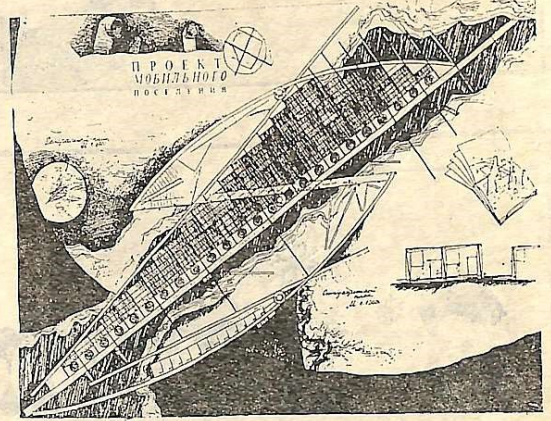
Після відкриття конвертів виявилось, що 1 премію (Великий приз «АРТЕКА») одержала творча група студентів з Львівського університету «Політехніка». Ці ж студенти, а також творча група з Москви (Державний університет землеробства та Московський архітектурний інститут) і група студентів нашого університету (кафедра архітектурного проєктування та дизайну виробничого середовища) разом з грошовими преміями одержали дипломи Української академії архітектури.

мій, наданих ректором нашого університету та премій спонсорів, які навіть відзначили групу студентів з Іркутська, що подолали найбільшу відстань, щоб взяти участь у конкурсі.

Свято закриття конкурсу, розпочате на архітектурному факультеті, наступного дня продовжувалось на вулиці Костьольній, де

лізу результатів, їх впливу на подальше вдосконалення архітектурної освіти, на впровадження конкурсних проєктних ідей у життя.

Організатори конкурсу розуміють, що без ділової підтримки з боку ректорату інституту, керівництва архітектурного факультету

Конкурс відбувся. Хай живе конкурс!

відкриття конкурсу і експозиції у присутності організаторів, архітектурної громадськості міста. Більш як 40 студентів і 15 викладачів з архітектурних факультетів країни СНД, викладачі та студенти нашого університету взяли участь у виконанні проєктів другого туру. Святовому настрою сприяв виступ з поздравленням артистів з Київської філармонії.

Після святкового відкриття учасники конкурсу ознайомились з вулицею Костьольною та розпочали роботу над проєктом. За задумом оргкомітету ця вулиця повинна зайняти особливе місце в історичній частині Києва, стати середовищем для спілкування її мешканців та гостей, одним з місць проведення вернісажів та виставок у День Києва. Ця ідея отримала розвиток в 17 проєктах, які виконали творчі бригади,

Ще 3 проєкти, виконані студентами з Казані і з нашого університету (кафедра архітектурного проєктування громадських будівель і кафедра основ архітектури та архітектурного проєктування), також одержали відзнаки жюрі і грошові премії. Два проєкти (спільний проєкт студентів кафедри архітектурної кваліметрії та архітектурного проєктування і дизайну виробничого середовища з нашого університету), а також збірна група студентів з Ростова, Томська та Єревана відзначені заохочувальними преміями спонсорів конкурсу.

Таким чином, преміювальний фонд складався із грошових преєкспонувався проєкти і проходило їх обговорення з мешканцями вулиці і з архітектурною громадськістю міста. Те, що у цьому святі взяли участь журналісти «Київських ведомостей», «Київської панорами», «Укртелефілму», а також газети «А+Б» свідчить про значення цієї культурної акції не лише для студентів і викладачів, але й для громадськості міста та його мешканців, для всієї України.

Хоч конкурс закінчився і доставив добру оцінку, оргкомітет продовжує свою роботу в напрямку ана-

лу, Печерської держадміністрації та спонсорів, без ентузіазму студентів і викладачів міжнародний конкурс архітектурних шкіл не зміг би відбутися. Але ж він відбувся!

Вносячи глибоку подяку всім, хто був причетний до цього святого архітектурної творчості, оргкомітет сподівається, що конкурс «АРТЕКА» не останній. Хай живе конкурс!

В. ТИМОХІН, член оргкомітету та жюрі, зав. кафедрою архітектурного проєктування та дизайну виробничого середовища.

АМЕРИКАНЦІ одягаються дуже просто та демократично. Крім клерків в центрі міста, одягнуті на роботі в костюми та білі сорочки з галстуками, переважна більшість громадян були в шортах, майках або сорочках без галстуків. У мене склалося враження, що в США жінки одягаються не з таким смаком, як у європейських країнах, може тому, що була спека.

В жодній країні я не бачив такої кількості дуже повних людей, здебільшого молодих. Якщо наші жінки намагаються всіма доступними засобами виправити недоліки своєї фігури, американки, незалежно від повноти, натягають на себе короткі білі шорти і ма-

краби, різноманітна риба. В деяких магазинах влаштований навіть акваріум, з якого покупець може вибрати бажане. Ви ніколи там не побачите, наприклад, ціну 4 долари, а лише 3 дол. 99 центів.

Покупці в магазинах небагато, всі виходять з візками до касових автоматів, де спеціальним приладом фіксується штриховий код покупки. Потім візок підвозиться до автоматами і куплене переміщується у багажник. Найчастіше американська сім'я закупує продукти, крім хліба, на весь тиждень.

Інформація про попит на продукти йде до банку даних комп'ютера, який щоденно дає відом-

ості про попит на окремі продукти і про необхідність заезення поповнення. Складів при супермаркетах немає, потрібні продукти і товари «з полиці» поступають на прилавки. Це стосується і промтоварних магазинів і дозволяє економічно використовувати площу магазинів.

У промтоварних магазинах також відкритий доступ до товарів, крім коштовностей, годинників, інших невеликих за розміром товарів. Деякі магазини, типу аптек, але із значно ширшим асортиментом, працюють 24 години на добу.

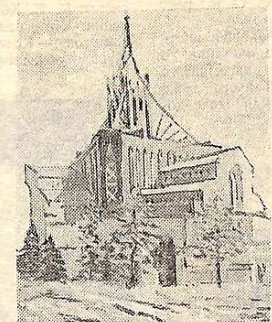
В магазинах розміщено багато природних манекенів, встановлених у різних позах, наприклад, манекени в окулярах, вони сядять і навіть напівлежать.

В США, як і в Європі, поширений сезонний розпродаж промтоварів із зменшенням ціни у 2-3 і більше разів. Дуже популяр-

ні завжди збирає багато і гравців, і глядачів.

В США на високому рівні знаходиться медичне обслуговування. У всіх працюючих відрховується певна сума на медичне страхування. Кожен американець двічі на рік проходить профілактичне обстеження зубів, при якому видаляють камінь, що веде до парадонтозу. Дільничні лікарі там, як у нас, за викликом до дому не приходять. Хворий або приїздить до лікаря, або його кладуть у госпіталь. Мі були в одному такому госпіталі в центрі Міннеаполіса, де одному нашому знайомому робили операцію з приводу жовчочкам'яної хвороби. Палати розраховані на 1-2 хворих, ліжко може приймати різні положення. В кожній палаті, різноманітна сигналізація, телефон, телевізор. Каміні в жовчочному міхурі спочатку були подрібнені променем лазера, а потім видалені, причому було зроблено три невеличких розрізи. Через три дні хворого виписали. Нам розповідали, що в Америці прописують ліки на основі хімії і дуже вірять їм і, на жаль, не використовують природних засобів і методів лікування. І треба відзначити, що взагалі в США хворіти дуже дорого і непопулярно, бо можна втратити роботу.

Зворушило нас ставлення в країні до інвалідів, зокрема на колясках. На кожній автозупинці, туалеті, в кожному кафе або ресторані обладнані спеціальні місця, входи та ліфти для інвалідів на колясках. У нас в опері чи в філармонії я ніколи не бачив серед глядачів інваліда в колясці, а там це — звичайне явище. Якось я їхав міським автобусом, раптом автобус зупинився, опустив сходи, куди заїхала коляска з темно-

Собор Вуддей в Міннеаполісі. Липень 1993 р.

шкірим інвалідом, сходи піднялися, і інвалід опинився в автобусі, де для коляски передбачене окреме місце, на якому вона закріплюється спеціальним реміньми. Для інвалідів обладнані автомашини з ручним приводом, а в місцях масового відпочинку вони можуть взяти коляску напрокат.

США відзначаються високою санітарною культурою, один із проявів цього є туалети, де б вони не знаходилися чи в дорогому отелі, чи в лісі, вони скрізь без-

коштовні і в ідеальному стані. Багато часу американці проводять перед телевізорами. В домашніх умовах, без комерційного телебачення, приймається 8-9 програм. Очевидно, є програми і серіозні, і пізнавальні, але те, що я бачив в першій половині дня, було суцільне, не дуже розумне і не дуже дотепне шоу. Викликає роздратування те, що майже після кожної фрази лунає закардровий регіт, незалежно від дотепності і від того, відбувається дія в закритому приміщенні чи на березі моря. Якість кольорового телебачення дуже висока і, звичайно ж, кожні 5-10 хвилин дія переривається черговою рекламою.

В часі американці досить акуратні та точні, між іншим, в США не розуміють, що таке, наприклад, 20 годин, після полудня у них знову починається відлік 1, 2, 3...

За останні 20-30 років у США мала місце інфляція, приблизно, на порядок. Одним із свідчень цього є ціна звичайної поштової марки, яка 25 років тому коштувала 3 центи, а зараз така ж марка коштує 29 центів.

Майже щодня я ходив або їздив на етюдні, зробив їх два-три дні, два з них демонструється у цьому номері газети.

(Далі буде)

В. МИХАЙЛЕНКО, заслужений діяч наук України, доктор технічних наук, професор.

КЛУБ КОРИННИХ КИЯН

Рідне місто... Всі будинки, парки, озера в ньому також рідні. Ходиш його вулицями, дивишся на чаруючі красоти ландшафтів, золоті бані церков, неповторні архітектурні ансамблі... і відчуваєш, що воно для тебе значить. Так хочеться, щоб до всіх старожитностей та святинь, які збудували та залишили нам талановиті скульптори, архітектори і художники, які «сваляли» Київ, збереглося тремтливие ставлення. Щоб ті пам'ятники світової культури, які ще не зруйновані, могли побачити наші діти й онуки. Ось такі думки прийшли до мене, коли була на засіданні клубу коринних киян «Вічність», який нещодавно організований в нашому місті.

Прийшли на це зустріч такі члени клубу, які є киянами в 4-5 поколіннях і добре знають історію своєї сім'ї, знають, де поховані їх предки, підтримують їх могли на найдавніших кладовищах міста.

Очололює клуб «Вічність» його організатор В. Г. Кокарев. Працюють зараз 3 секції. Серед них історико-культурологічна (керівник О. О. Попова), економічна (керівник В. Г. Уманський), медико-оздоровча (керівник Р. Я. Адаменко). Кожна з цих секцій вже почала працювати. Наприклад, кілька раз зустрічалися члени секції історико-культурологічної. Вони прагнуть зробити так, щоб те, що це можна зберегти в місті, було збережене. Так, під керівництвом О. О. Попової в газеті «Крешатик» був надрукований відкритий лист до киян про те, щоб зробити найдавніше кладовище міста — Лук'янівське — меморіалом-заповідником. Щоб можна було врятувати хоч одне кладовище, де поховано найбільше українських і київських заслужених людей: лікарів і вчених, письменників, художників і взагалі відомих нам людей, щоб хоч на одному давньому погості не продавалися за валюту місця для поховання. Таким чином члени клубу прагнуть зберегти і захистити наше минуле та пам'ятники і тих людей, що жили в нашому місті раніше. Було вирішено зробити цих людей почесними членами клубу.

Р. Я. Адаменко очолює медичну секцію. Вона прагне як лікар все зробити для того, щоб коринні кияни могли отримати найкращу професійну консультацію лікарів міста, щоб їх могли лікувати в своїй лікарні, щоб для тих старих киян, що не мають родичів, був свій будинок, де за ними будуть доглядати. Правда, для всього цього потрібні гроші і не малі, необхідні приміщення. Все робиться для того, щоб всі плани, проекти були реалізованими.

Багато на зустрічі було пропозицій коринних киян. Серед них запропоновано читання лекцій для дітей про історію рідного міста, адже ж ті підлітки, що народилися в Києві, часто абсолютно не знають його історії, архітектури. Крім цього, серед членів клубу є багато людей, що мають цікавий фотоархів, який міг би дуже багато розповісти всім нам.

Членом клубу «Вічність» можуть стати всі ті, хто народився і живе в Києві, хто любить рідне місто, хоче зберегти його і працювати на його користь.

І. ГЕРАЩЕНКОВА.

Редактор О. ПРИМАК

АМЕРИКАНСЬКІ ВРАЖЕННЯ

ЧАСТИНА ДРУГА

енку. І це не сприяє поліпшенню їх фігури, але головне для них — зручність.

З харчуванням в США проблем немає. В магазинах є буквально все у величезному виборі. Різноманітні овочі та фрукти в продаж протягом всього року. Щоб полегшити долю хазяйки, більшість продуктів випускається у вигляді напівфабрикатів, це стосується і теплової їх обробки, і нарізання. Такі продукти як хліб, ковбаса, сир та деякі інші продаються вже нарізаними та розфасованими. Хліб в Америці малосмачний, як вата, його найчастіше перед уживанням підсушують у електричних тостерах. Якщо хліб не реалізується один-два дні, то його передають у другий магазин, де він іде вже за півціни. Багато фруктів та ягід мають значно більші розміри, ніж у нас: сливи, яблука, чорниця, але далеко не завжди зовнішній вигляд

мості про попит на окремі продукти і про необхідність заезення поповнення. Складів при супермаркетах немає, потрібні продукти і товари «з полиці» поступають на прилавки. Це стосується і промтоварних магазинів і дозволяє економічно використовувати площу магазинів.

У промтоварних магазинах також відкритий доступ до товарів, крім коштовностей, годинників, інших невеликих за розміром товарів. Деякі магазини, типу аптек, але із значно ширшим асортиментом, працюють 24 години на добу.

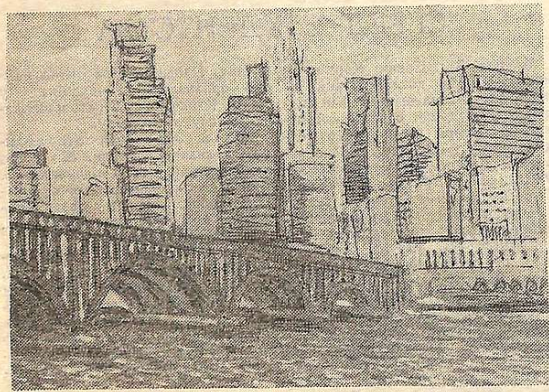
В магазинах розміщено багато природних манекенів, встановлених у різних позах, наприклад, манекени в окулярах, вони сядять і навіть напівлежать.

В США, як і в Європі, поширений сезонний розпродаж промтоварів із зменшенням ціни у 2-3 і більше разів. Дуже популяр-

ні завжди збирає багато і гравців, і глядачів.

В США на високому рівні знаходиться медичне обслуговування. У всіх працюючих відрховується певна сума на медичне страхування. Кожен американець двічі на рік проходить профілактичне обстеження зубів, при якому видаляють камінь, що веде до парадонтозу. Дільничні лікарі там, як у нас, за викликом до дому не приходять. Хворий або приїздить до лікаря, або його кладуть у госпіталь. Мі були в одному такому госпіталі в центрі Міннеаполіса, де одному нашому знайомому робили операцію з приводу жовчочкам'яної хвороби. Палати розраховані на 1-2 хворих, ліжко може приймати різні положення. В кожній палаті, різноманітна сигналізація, телефон, телевізор. Каміні в жовчочному міхурі спочатку були подрібнені променем лазера, а потім видалені, причому було зроблено три невеличких розрізи. Через три дні хворого виписали. Нам розповідали, що в Америці прописують ліки на основі хімії і дуже вірять їм і, на жаль, не використовують природних засобів і методів лікування. І треба відзначити, що взагалі в США хворіти дуже дорого і непопулярно, бо можна втратити роботу.

Зворушило нас ставлення в країні до інвалідів, зокрема на колясках. На кожній автозупинці, туалеті, в кожному кафе або ресторані обладнані спеціальні місця, входи та ліфти для інвалідів на колясках. У нас в опері чи в філармонії я ніколи не бачив серед глядачів інваліда в колясці, а там це — звичайне явище. Якось я їхав міським автобусом, раптом автобус зупинився, опустив сходи, куди заїхала коляска з темно-

Міст через Місісіпі в Міннеаполісі. Липень 1993 р.

відповідає смаку. Нам не сподобалися красиві кавуни та дині, величезні яблука та сливи, але прийшлися до смаку банани, які тут дешевше всіх фруктів, черешня, ківі, ананаси і, особливо кукурудза. До речі, штат Міннесота — один з «кукурудзяних» штатів США.

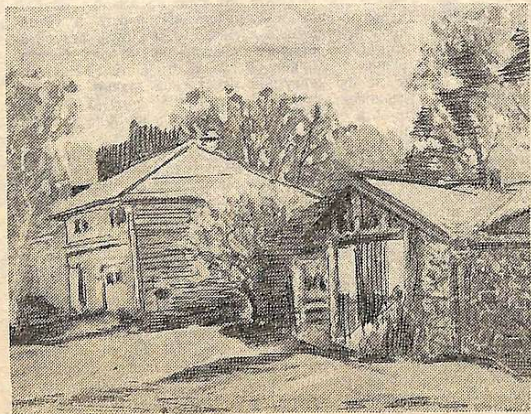
Американські магазини, або супермаркети мають градації за прошарками населення, це особливо тема. Зовні такі магазини найчастіше являють собою стіну з цегляної кладки, але всередині...

Кожен покупець бере досить великий візок на колесах, куди навіть при потребі саджають малу дитину, для цього влаштовані два отвори для дитячих ніжок, і туди складаються всі покупки. Асортимент невідготіваному покупцеві важко увявити. Особливо вражає морська фауна: креветки, омари,

ний розпродаж «гараж-сейл», це як розвага, яка найчастіше відбувається в приватних гаражах з суботу або неділю, де їхні власники продають буквально все за символічну ціну, наприклад, практично новий чоловічий костюм або жіночу сукню, що в магазині коштує 100 доларів, тут можна придбати за 5-10 доларів. Наші колишні співвітчизники широко користуються цією можливістю.

В місті багато написів «фор сейл» (продається), зокрема багато майданчиків з автомобілями, які були в користуванні 1-2 роки і тепер йдуть за третину своєї ціни. Взагалі треба зазначити, що продажі в Америці що-небудь дуже непросте.

В містах безліч кафе і ресторанів, починаючи з «Макдональдс» і закінчуючи дорогими національними ресторанами (китайськими,

Так живуть звичайні американці. Липень 1993 р.